Dosarul nr.4r-1402/24
Nr. PIGD 4-21091375-02-4r-28032024
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecătorul Tatiana Bivol

D E C I Z I E

13 ianuarie 2026 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Avînd în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Silvia Cecan
Judecătorii: Denis Băbălău
Vladislav Schibin

Judecînd în ordine de recurs, recursul agentului constatator, ofițer al Serviciului patrulare a IL-HN a DP Centru a INSP IGP al MAI, inspector superior, declarat împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 decembrie 2023, prin care s-a admis contestaţia depusă de Gagauz Andrei, s-a anulat procesul verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare seria/nr. MAI05 243943 din 04 iunie 2021 prin care Gagauz Andreia fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiilor prevăzute de art. 236 alin. (2), 240 alin. (1) din Codul contravenţional şi s-a încetat procesul contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată.

Termenul de examinarea a cauzei în instanța de recurs, 28.03.2024-13.01.2026.

A C O N S T A T A T:

1. La 04 iunie 2021, de către agentul constatator Brumă Ion a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05 243943 în privinţa lui Gagauz Andrei, prin care a fost recunoscut vinovat de săvârşirea contravenţiilor prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravenţional şi sancţionat cu amendă în mărime de 24 unităţi convenţionale şi 04 puncte de penalizare (1 200 lei), la fel, fiind sancţionat conform art. 240 alin. (1) Cod Contravenţional cu amendă în marime de 30 unităţi convenţionale şi 03 puncte de penalizare (1 500 lei), fiind reţinut în sarcina acestuia că, la 04 iunie 2021, conducând mijlocul de transport de marca „BMW” model „750”, cu numărul de înmatriculare *****, în r-nul Ialoveni, traseul R3 (km 22, metru 300 şi km 23, metru 500), a ignorat cerinţele indicatorului 3.27 şi 1.1.1 din Regulamentul circulaţiei rutiere.
2. În acest sens, la 10 iunie 2021, Gagauz Andrei nefiind de acord cu procesul verbal cu privire la contravenţie din 04 iunie 2021, a depus o contestaţie prin

care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, cu încetarea procesului contravenţional.

3. Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 decembrie 2023, s-a admis contestaţia depusă de Gagauz Andrei, s-a anulat procesul verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare seria/nr. MAI05 243943 din 04 iunie 2021 prin care Gagauz Andreia fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiilor prevăzute de art. 236 alin. (2), 240 alin. (1) din Codul contravenţional şi s-a încetat procesul contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.
4. Nefiind de acord cu hotărîrea, agentul constatator, ofițer al Serviciului patrulare a IL-HN a DP Centru a INSP IGP al MAI, inspector superior a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărîrii și remiterea cauzei la rejudecare.
5. În motivarea recursului s-a invocat că la materialele cauzei au fost anexate suficiente probe ce indică la vinovăția contravenientului.
6. Judecând recursul declarat, examinând materialele cauzei, raportând situaţia de fapt la cea de drept, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul agentului constatator, ofițer al Serviciului patrulare a IL-HN a DP Centru a INSP IGP al MAI, inspector superior urmează a fi respins, hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 decembrie 2023, urmînd a fi menținută.
7. Potrivit art. 3 alin.(1) din Codul de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanţa judecătorească.
8. Conform art. 471 din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor esenţiale invocate în recurs.
9. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa temeiurilor de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că „examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al

faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei".

10. Conform prevederilor art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, „contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale".
11. Colegiul constată că la 04 iunie 2021, de către agentul constatator Brumă Ion a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05 243943 în privinţa lui Gagauz Andrei, prin care a fost recunoscut vinovat de săvârşirea contravenţiilor prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravenţional şi sancţionat cu amendă în mărime de 24 unităţi convenţionale şi 04 puncte de penalizare (1 200 lei), la fel, fiind sancţionat conform art. 240 alin. (1) Cod Contravenţional cu amendă în marime de 30 unităţi convenţionale şi 03 puncte de penalizare (1 500 lei), fiind reţinut în sarcina acestuia că, la 04 iunie 2021, conducând mijlocul de transport de marca „BMW" model „750", cu numărul de înmatriculare *****, în r-nul Ialoveni, traseul R3 (km 22, metru 300 şi km 23, metru 500), a ignorat cerinţele indicatorului 3.27 şi 1.1.1 din Regulamentul circulaţiei rutiere.
12. Conform art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.
13. Potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.
14. Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare.
15. Potrivit art. 425 alin. (1) din Codul contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la

constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluționare a cauzei.

16. Sub aspectul dat, instanța de recurs, relevă că afirmațiile invocate în decizia de sancționare, poartă un caracter declarativ, neavînd suport probatoriu de fapt, respectiv în contextul art. 461 din Codul contravențional, această împrejurare, face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare.
17. În contextul expus, Colegiul penal reiterează că în vederea determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întîi dacă fapta de care este acuzat contravenientul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie.
18. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea dacă o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvîrșită de contravenient atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.
19. Aşadar, în ceea ce priveşte sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia.
20. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atîta timp cît amenda este un mijloc de constrângere a contravenientului și o măsură de prevenire a săvîrșirii de noi fapte, ea neavînd, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.
21. Prin urmare, cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie și prevăzute de Codul contravenţional al RM, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi ale procesului contravențional.
22. În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătorești naţionale se abţin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija v. Spania*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon v. Franţa (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea v. Romînia*, 15 februarie 2007, § 30).

23. Pe fundalul celor descrise, Colegiul penal relevă că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită contravenientului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.
24. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, Colegiul penal reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărîrile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobîndite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.
25. Potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoanei.
26. Colegiul reiterează că la caz agentul constatator nu a prezentat nici o probă ce să confirme vinovăţia persoanei de comiterea contravenţiei imputate.
27. Astfel, examinând probele foto anexate la dosar, Colegiul reţine că pe acestea sunt fixate un automobil, fără a fi clar locul săvârşirii presei fapte. De asemenea nu este indicat viteza permisibilă pe porţiunea respectivă de drum. Mai mult, probele anexate de către agentul constatator, conform procesului verbal cu privire la contravenţie, este obţinută prin intermediul mijlocului tehnic de model „Iscra video 11774D”, iar la materialele cauzei nu este însăşi înscrisul al acestui mijloc tehnic, dar este fotografiat şi anexat ca probă. Cu referire la numărul de înmatriculare a automobilului din poze nu este lizibil, iar instanţa apreciază critic probele anexate de agentul constatator.
28. Prin urmare, la materialele cauzei nu este suficient material probator care ar putea fi pus la baza unei acuzări legale şi întemeiate, respectiv, vinovăţia contravenientului Gagauz Andrei în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (2), 240 alin. (1) Cod contravenţional nu a fost probată.
29. De asemenea, în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul verbal de contravenţie contestat de către contravenient, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul in dubio pro reo.
30. Faţă de cele precizate, instanța de recurs a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentul potrivit principiului in dubio pro reo. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca

judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional şi, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

31. În consecinţă, nu a fost probat faptul depăşirii vitezei prin localitate şi neglijării indicatoarelor 3.27 şi 1.1.1 din Regulamentul circulaţiei rutiere, incriminate contravenientului Gagauz Andrei.
32. În același context, Colegiul consideră că motivele invocate de recurent sunt declarative și nu pot fi reținute, alegațiile expuse în cererea de recurs au constituit obiect de studiu al primei instanțe, care le-a oferit o apreciere justă și motivată.
33. Colegiul penal conchide că argumentele invocate în recurs nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care acesta urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea fără modificări a hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 decembrie 2023.
34. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 din Codul contravențional, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E:

A respinge ca nefondat recursul declarat de către agentu constatator, ofițer al Serviciului patrulare a IL-HN a DP Centru a INSP IGP al MAI, inspector superior.

A menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 decembrie 2023, prin care s-a admis contestaţia depusă de Gagauz Andrei, s-a anulat procesul verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare seria/nr. MAI05 243943 din 04 iunie 2021 prin care Gagauz Andreia fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiilor prevăzute de art. 236 alin. (2), 240 alin. (1) din Codul contravenţional şi s-a încetat procesul contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Silvia Cecan

Judecătorii Denis Băbălău

Vladislav Schibin